

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพ โรงพยาบาล
และบริการสุขภาพ
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพ
โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“บริการสุขภาพ” หมายความว่า บริการต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของบุคคล
ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยเน้นที่การให้บริการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ดูแลรักษา และฟื้นฟู
สมรรถภาพ ในระดับบุคคลและครอบครัว
“โรงพยาบาล” หมายความว่า สถานบริการสุขภาพซึ่งให้บริการตรวจวินิจฉัยโรค
รักษาพยาบาล และการดูแลอื่นๆ โดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพซึ่งทำงานร่วมกันในลักษณะ
สหสาขาวิชาชีพ และมีเตียงไว้รับผู้ป่วยตามความเหมาะสม

“คุณภาพบริการ” หมายความว่า การให้บริการสุขภาพแก่ผู้รับบริการอย่างปลอดภัยและสอดคล้องกับสภาพปัญหาสุขภาพหรือความต้องการที่จำเป็นของผู้รับบริการ โดยอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานวิชาชีพ ความเหมาะสม ความคุ้มค่า การเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้รับบริการ

“การพัฒนาคุณภาพ” หมายความว่า การดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในการวางแผนหรือออกแบบระบบงาน การควบคุมกำกับหรือตรวจสอบ การประเมินผลรวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างหลักประกันว่าบริการสุขภาพที่จัดขึ้นนั้นสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและข้อกำหนดของหน่วยงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ควรจะเป็น และมีการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“การรับรองคุณภาพ” หมายความว่า การรับรองว่าสถานบริการสุขภาพมีองค์ประกอบของการปฏิบัติงานและการพัฒนาคุณภาพที่มั่นใจว่าจะให้บริการที่มีคุณภาพ โดยมีความเสี่ยงน้อยที่สุด

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกโดยย่อว่า “พรพส.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Institute of Health Care Accreditation” เรียกโดยย่อว่า “IHCA”

มาตรา ๖ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วน

ราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหน่วยงานอิสระเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ โดยการใช้การประเมินจากภายนอกและการรับรองคุณภาพที่โปร่งใส เป็นกลาง

(๒) เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพของ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ โดยการรวบรวม สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาวิจัย จัดทำแนวทางปฏิบัติและให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็น สร้างช่องทางการเผยแพร่ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อการปรับปรุงระบบที่จำเป็น

(๓) พัฒนาศักยภาพของกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ให้สามารถทำงานประสานสอดคล้องกันในการส่งเสริมและกำกับการพัฒนาคุณภาพของ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๔) สร้างระบบสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบเพื่อใช้ติดตามการพัฒนาคุณภาพและระดับคุณภาพของ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพต่างๆ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเลือกใช้บริการแก่ผู้บริโภค

(๕) สร้างความรู้ความเข้าใจ ให้การสนับสนุน โรงพยาบาลและบริการสุขภาพในการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัย โดยมุ่งเน้นที่การปรับปรุงและออกแบบระบบเพื่อประโยชน์ในการป้องกันปัญหา

(๖) เป็นตัวแทนของรัฐบาลในการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการพัฒนา และรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและสถานบริการสุขภาพ

มาตรา ๗ กิจการของสถาบันไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันหนี้เงินกู้หรือหนี้ใด ๆ ของสถาบันได้ เสมือนสถาบันเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน

มาตรา ๘ ให้สถาบันมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในวัตถุประสงค์ตาม มาตรา ๖ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการ

(๒) กำหนดมาตรฐานสำหรับโรงพยาบาลและบริการสุขภาพต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการประเมิน

(๓) ออกประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพให้แก่โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๔) ขึ้นทะเบียนบุคคลและหน่วยงานภายนอกที่ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่สถาบัน

(๕) ให้ทุนสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการวิจัย เพื่อวัตถุประสงค์การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๖) วางระบบรายงาน และจัดทำแนวทางป้องกันเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการได้รับบริการสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย

(๗) จัดระบบข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาคุณภาพ และให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่หน่วยงานของรัฐ เอกชน และสาธารณชนด้านการพัฒนาคุณภาพและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๘) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่างๆ รวมทั้งก่อตั้งสิทธิและทำนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๙) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๑๐) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลใดประกอบกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดของงานของสถาบันหรืองานอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่กิจการของสถาบัน

(๑๑) ถือหุ้นส่วนหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนร่วมกิจการกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของสถาบัน

(๑๒) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๕ รายได้ของสถาบันมีดังต่อไปนี้

(๑) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม

(๒) เงินและทรัพย์สินในส่วนที่ได้รับโอนจากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

(๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณแผ่นดินประจำปี

(๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ

(๖) ดอกผลของเงินรายได้จากทรัพย์สินของสถาบัน

เงินทุนประเดิมตาม (๑) และเงินอุดหนุนตาม (๓) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่สถาบันโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

มาตรา ๑๑ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อบรรลुวัตถุประสงค์ของสถาบัน

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้อำนวยการ

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ทางด้านการบริหาร การแพทย์และสาธารณสุข หรือการพัฒนาและรับรองคุณภาพ และไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสามคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ และเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินแปดคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความชำนาญเป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนาและรับรองคุณภาพ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการบริหาร และด้านสื่อสารมวลชน

(๔) ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับสถาบัน

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่กรรมการชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้องแต่งตั้งตามข้อผูกพัน หรือมีคุณสมบัติดีเด่นอันเหมาะสมกับงานของสถาบัน

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการและกรรมการของสถาบันจะต้องไม่ประกอบกิจการซึ่งมีสภาพเป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบัน หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สถาบันเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของสถาบัน

(๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานของบุคคลของสถาบันเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เรื่องอื่น ๆ การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๓) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

(๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์อื่น การคัดเลือก การแต่งตั้ง และการออกจากตำแหน่งของผู้อำนวยการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติงานแทนผู้อำนวยการ

(๕) อนุมัติแผนงานหลักของสถาบัน

(๖) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสถาบัน

(๗) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘

ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น ถ้ามีการจำกัดอำนาจผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกไว้ประการใด ให้ประกาศข้อบังคับเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่ง

คราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

(๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๑๘ การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญ ให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง
คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการ
หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ

คณะกรรมการ

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา
และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือลูกจ้างของทางราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๖ และมาตรา ๘
- (๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)
- (๖) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน

มาตรา ๒๓ ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยการ
- (๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒

มติของคณะกรรมการให้ผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่โดยไม่นับรวมผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด กับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสถาบัน

มาตรา ๒๕ ผู้อำนวยการมีอำนาจ ดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานระดับรองผู้อำนวยการ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับ ระเบียบหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบัน และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

หมวด ๓

การกำกับดูแล การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน เพื่อการนี้มีอำนาจสั่งการให้สถาบันชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจที่จะสั่งยับยั้งการกระทำของสถาบันที่เห็นว่าขัดต่อนโยบายของรัฐบาล

ในกรณีที่สถาบันจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘ ให้สถาบันวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๒๙ ให้สถาบันจัดทำงบดุล และบัญชีทำการของสถาบัน ตลอดทั้งบัญชีกำไรขาดทุนสำหรับการดำเนินกิจกรรมในเชิงธุรกิจของสถาบัน ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก็บ

วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันในรอบปี

มาตรา ๓๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อคณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินจากผู้สอบบัญชี

มาตรา ๓๒ ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อรัฐมนตรีโดยแสดงงบดุลบัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องพร้อมกับรายงานของผู้สอบบัญชีรวมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมา

ให้รัฐมนตรีเสนอรายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๓ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบัน จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน ซึ่งประธานคณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบัน

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบัน มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของสถาบันและของผู้อำนวยการ โดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันประกอบการประเมินผลงาน

(๒) รายงานผลการติดตามและตรวจสอบผลงานของสถาบันและของผู้อำนวยการต่อประธานคณะกรรมการทุกหกเดือน

(๓) ประเมินผลงานของสถาบันทุกปีและจัดทำรายงานการประเมินผลงานต่อประธานคณะกรรมการ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๔ ในระยะเริ่มแรกซึ่งยังไม่มีคณะกรรมการพัฒนาและรับรองคุณภาพ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันพัฒนาและ

รับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ทำหน้าที่บริหารสถาบันเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๕ ให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างดังกล่าวดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างเดิมที่ดำรงและได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวเป็นเวลาทำงานติดต่อกันกับเวลาทำงานในสถาบันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๖ ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินงบประมาณและรายได้ของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นอันยกเลิก

เพื่อเป็นทุนในการดำเนินการของสถาบันในระยะเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีหรืออนุมัติให้มีการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบัน ภายในวงเงินที่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร เพื่อให้สถาบันสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ได้

มาตรา ๓๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี